

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз ОК 18/2025
04.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Миролуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Марка Митића и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 5. у вези става 1. и члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног Марка Митића - адвоката Данијеле Андријашевић, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал КПП-По1 бр.6/25 од 03.03.2025. године и КПП-По1 бр.6/25, Кв-По1 бр.185/25 од 20.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 04.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног Марка Митића - адвоката Данијеле Андријашевић, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал КПП-По1 бр.6/25 од 03.03.2025. године и КПП-По1 бр.6/25, Кв-По1 бр.185/25 од 20.03.2025. године.

Образложење

Решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал КПП-По1 бр.6/25 од 03.03.2025. године, између осталих, према окривљеном Марку Митићу је одређен притвор на основу одредбе члана 211. став 1. тачка 1) и 3) ЗКП, а који му се рачуна од 01.03.2025. године када је лишен слободе и по том решењу му може трајати 30 дана рачунајући од дана лишења слободе и то најдуже до 30.03.2025. године.

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал КПП-По1 бр.6/25, Кв-По1 бр.185/25 од 20.03.2025. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног Марка Митића - адвоката Данијеле Андријашевић, браниоца окривљеног Велимира Лазаревића – адвоката Милоша Андријашевића, браниоца окривљеног Александра Савића – адвоката Слободана Андрејевића, браниоца окривљеног Милоша Опачића – адвоката Марка Милојевића, браниоца окривљеног Милована Радовановића – адвоката Стевана Дамњановића, браниоца

окривљеног Звонка Обадовића – адвоката Ање Андрић, браниоца окривљеног Александра Мутлака – адвоката Уроша Алексића, браниоца окривљеног Стефана Јанића – адвоката Милице Митровић, браниоца окривљеног Синише Плавшића – адвоката Бранка Алексића и браниоца окривљеног Емила Бегића – адвоката Александра Андрејића, а које жалбе су изјављене против решења судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал КПП-По1 бр.6/25 од 03.03.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднела је бранилац по службеној дужности окривљеног Марка Митића - адвокат Данијела Андријашевић, због повреда закона из члана 69. став 2. и члана 439. тачка 1) ЗКП, те због повреде одредбе члана 29. став 2. Устава Републике Србије, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев, те да укине првостепено и другостепено решење и предмет врати на поновно одлучивање или да преиначи првостепено и другостепено решење тако што ће одредити да се према окривљеном укида притвор и исти одмах пушта на слободу.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног Марка Митића у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да су испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2. и 3. ЗКП).

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1.), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) овог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац по службеној дужности окривљеног Марка Митића као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду одредбе члана 69. став 2. ЗКП, истицањем да је окривљени Марко Митић у конкретном случају морао бити пуштен на слободу из разлога јер је надлежном судији за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, ради одлучивања о основаности даљег лишења слободе, предат тек након истека рока од 48 часова од његовог лишења слободе без одлуке суда, будући да из списка предмета произилази да је окривљеном одређено задржавање у трајању до 48 сати које му се рачуна од дана

01.03.2025. године у 16,00 часова, а исти је пред судију за претходни поступак изведен тек дана 03.03.2025. године после 18,00 часова.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац по службеној дужности окривљеног Марка Митића нижестепена решења побија због повреде одредбе члана 69. став 2. ЗКП, а која повреда одредбе ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд у овом делу захтев браниоца по службеној дужности окривљеног оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац по службеној дужности окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости формално означава повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном.

Међутим, како бранилац по службеној дужности окривљеног даље у поднетом захтеву уопште не указује у чему се конкретно састоји повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, то је стога Врховни суд оценио да у овом делу поднети захтев нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује.

Осим тога, бранилац по службеној дужности окривљеног захтев за заштиту законитости подноси и због повреде права окривљеног зајемченог одредбом члана 29. став 2. Устава Републике Србије, истицањем да је окривљени Марко Митић, који је лишен слободе без одлуке суда, морао у конкретном случају бити пуштен да се брани са слободе, будући да је надлежном суду предат ради одлучивања о основаности његовог даљег лишења слободе тек након истека рока од 48 сати предвиђеног овом одредбом.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да се одлука Уставног суда Републике Србије Уж.бр.7956/2017 од 24.10.2019. године, која се налази у списима предмета и достављена је уз жалбу изјављену против побијаног првостепеног решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал КПП-По1 бр.6/25 од 03.03.2025. године, уопште не односи на правноснажна решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал КПП-По1 бр.6/25 од 03.03.2025. године и КПП-По1 бр.6/25, Кв-По1 бр.185/25 од 20.03.2025. године, а која су предмет поднетог захтева за заштиту законитости, већ да се наведена одлука Уставног суда односи на решења Вишег суда у Лесковцу Кпп.54/17 од

20.08.2017. године и Кв.144/17 од 23.08.2017. године којима је одлучивано о мери притвора према другом окривљеном из другог кривичног поступка, то је Врховни суд нашао да у погледу ове повреде захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног нема прописан садржај, па је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у овом делу захтев одбацио.

Из напред изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези чланова 484. и 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић